

پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی
سال سوم، شماره ۴ (۱۲ پیاپی)، بهار ۱۳۹۴، ص ۲۱-۳۳

بررسی ارتباط بین رفتار رهبری مربیان با انگیزش موفقیت و اجتناب از

شکست در بازیکنان زن تیم‌های والیبال

مریم کریمی^{۱*}، صدیقه حیدری نژاد^۲، پروانه شفیع نیا^۳، علی محمد نوروزی^۴

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۰۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۴/۲۲)

چکیده

مربیگری فرایندی است که در آن مربی بر ورزشکاران تأثیر می‌گذارد تا واکنش مورد نظر آنان انجام گیرد. هدف از این پژوهش، بررسی رابطه بین ابعاد رفتار رهبری مربیان با انگیزش موفقیت و انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان زن تیم‌های والیبال استان خوزستان است. این تحقیق از نوع توصیفی همبستگی و به روش میدانی انجام شد. جامعه آماری تحقیق ۱۲۲ نفر بازیکنان زن تیم‌های والیبال استان خوزستان در سال ۱۳۹۱ که با استفاده از روش سرشماری به عنوان نمونه در نظر گرفته شدند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش چلادورای (۱۹۸۰) با روایی و پایایی ۰/۷۵ و ۰/۸۷ و پرسشنامه نگرش ورزشی ویلیس (۱۹۸۹) با روایی و پایایی ۰/۵۷ و ۰/۷۳ بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آمار توصیفی و استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه) در سطح $p \geq 0/05$ استفاده شد. یافته‌های تحقیق نشان داد، رفتار حمایت اجتماعی بیشترین و رفتار آمرانه کمترین رفتار مورد استفاده مربیان بود؛ همچنین بین رفتارهای آموزش و تمرین، حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت با انگیزش موفقیت بازیکنان رابطه مثبت معنی‌دار و با انگیزش اجتناب از شکست ارتباط منفی معنی‌دار وجود دارد. نتایج آزمون رگرسیون چندگانه نشان داد که رفتار حمایت اجتماعی توانایی پیش‌بینی انگیزش موفقیت و اجتناب از شکست را دارد. با توجه به یافته‌های تحقیق به مربیان توصیه می‌شود با استفاده بیشتر از رفتار حمایت اجتماعی موجبات ایجاد انگیزش مناسب و عملکرد بهتر را در بازیکنان خود فراهم نمایند.

واژگان کلیدی

رفتار رهبری مربیان، بازیکنان والیبال، انگیزش موفقیت و انگیزش اجتناب از شکست.

Email: karimi_7896@yahoo.com

۱- کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه شهید چمران اهواز (نویسنده مسئول)

۲- دانشیار گروه مدیریت ورزشی دانشگاه شهید چمران اهواز

۳- دانشیار گروه روان‌شناسی ورزشی دانشگاه شهید چمران اهواز

۴- کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه شهید چمران اهواز

مقدمه

همراه با افزایش توجه به ورزش قهرمانی، علوم ورزشی نیز به کمک ورزشکاران آمده است تا راههای بهبود عملکرد و ربودن گوی سبقت از دیگران را برای آنها هموار کند. به این ترتیب شناخت عوامل مؤثر در به موفقیت رسیدن تیم های حرفه ای حائز اهمیت است و استفاده از شیوه ها و راهبردهای علمی جدید را بیش از پیش ضروری می سازد. گیلبرتسون^۱ (۲۰۰۰) هفت عامل اساسی و عمده را به عنوان عوامل حیاتی در موفقیت یک تیم یا سازمان ورزشی مطرح کرد که شامل مربی یا رهبر، انگیزش افراد، امکانات مالی، اهداف، خلاقیت، ساختار و مهارت می باشد. در نظر خواهی مشابه که توسط محققان از مربیان حرفه ای ایران به عمل آمده نیز به عوامل مشابه اشاره شده، که رفتار رهبری مربیان و انگیزش بازیکنان دو مورد از آنها بوده است (زردشتیان و همکاران، ۱۳۸۸).

به اعتقاد چلادورای^۲ (۱۹۸۴) مربیگری در ورزش مستلزم اعمال رهبری است و در فرایند نفوذ بر بازیکنان به سمت اهداف تعیین شده، مربی در نقش رهبر با بازیکنان در تعامل است. بنابراین وجود رفتارهای مربیگری متنوع امری بدیهی است، ولی هیچ رفتاری به تنهایی و برای همیشه به موفقیت مطلوب منتهی نمی شود. در زمینه ی ورزش و مربیگری چلادورای و صالح (۱۹۸۰) برای رفتار رهبر در موقعیت های ورزشی پنج بعد را تعیین کردند که شامل رفتار آموزش و تمرین، رفتار دموکراتیک، رفتار آمرانه، رفتار حمایت اجتماعی و رفتار بازخورد مثبت است. براساس مدل چند بعدی رهبری در ورزش، رفتار مربیان تحت تأثیر ویژگی های موقعیتی مانند شرایط تیم، ویژگی های رهبر یا مربی مانند سن، درجه و سابقه ی مربیگری و ویژگی های اعضای تیم یا ورزشکاران مانند سن، سابقه و سطح بازیکنان قرار دارد و در نهایت رفتار مربیان؛ موفقیت، عملکرد، رضایت مندی و حتی انسجام گروهی را تحت تأثیر قرار می دهد. در واقع سطح موفقیت یا شکست

ورزشکاران؛ تا حد قابل ملاحظه ای به این ارتباط بستگی دارد. تحقیقات زیادی وجود سبک های مربیگری متفاوت در میان مربیان و تیمهای ورزشی مختلف را بررسی کرده اند. برای مثال رضائی نژاد و همکاران (۱۳۸۹)، خلج و همکاران (۲۰۱۱)، مورای^۳ (۲۰۰۶)، چلادورای (۱۹۹۰) نشان دادند که مربیان بیشتر از رفتار آموزش و تمرین و کمتر از رفتار آمرانه استفاده می کنند. در واقع مربی در نقش یک رهبر باید به عنوان یک برانگیزاننده، راه ها و روش های مطمئن و مؤثری را برای پیشرفت ورزشکاران ایجاد کند. سبکی که مربیان در رهبری خود به نمایش می گذارند، مهمترین خصوصیتی است که بر انگیزش بازیکنان و چگونگی ادراک آنان از مربی، اثر می گذارد (Gillberston, 2000). به اعقاد هساین^۴ (۲۰۰۲) انگیزش، پایه ی موفقیت در فعالیت های تفریحی و رقابتی است و تلاش هر ورزشکار در مسیر موفقیت، به میزان انگیزش او بستگی دارد. آموروس و هورن^۵ (۲۰۰۰) نشان دادند رفتار مربیان به طور مستقیم بر انگیزش، خود ادراکی، درک موفقیت و رفتارهای پیشرفتی ورزشکاران اثرگذار است و انگیزش ورزشکار را نتیجه و حاصل رفتار مربی (رهبر) دانستند. به اعتقاد سالیوان و کنت^۶ (۲۰۰۳)، آموروس و بوچر^۷ (۲۰۰۶) انگیزش ورزشکار تحت تأثیر رفتار و سبک رهبری مربیان است.

انگیزش پیشرفت^۸ یا موفقیت و اجتناب از شکست^۹ از انواع انگیزش می باشد که در حیطه روانشناسی ورزش از اهمیت خاصی برخوردارند. اتکنسون^{۱۰} (۱۹۶۴-۱۹۵۷) انگیزش موفقیت را به صورت نیرویی در درون فرد در نظر گرفت، که باعث می شود او موقعیت های پیشرفت زا را ترجیح دهد و در جست و جوی آنها باشد. ورزشکاری که از انگیزه ی موفقیت برخوردار است، از سرمایه ی عظیمی،

3. Murry

4. Hesin

5. Amorose & Horn

6. Salivan & Kent

7. Amorose & Butcher

8. Motive to achieve success (MAS)

9. Motive to avoid failure (MAF)

10. Attkinson

1. Gillberston

2. Chelladurai

تمرین و بازی از خود به نمایش می‌گذارند. در رقابت‌های ورزشی، اجتناب از شکست در مقابل انگیزش موفقیت و سعی و تلاش برای دستیابی به پیروزی قرار می‌گیرد. این مسأله برای مربیان و بازیکنان اهمیت جدی دارد. ورزشکاری که گرایش به اجتناب از شکست، را بروز می‌دهد، خلاقیت را از دست داده و برای انجام حرکات ماهرانه از خود جسارت نشان نمی‌دهد. این شرایط مانع بزرگی را برای رسیدن به موفقیت و پیروزی در سر راه ورزشکار قرار می‌دهد.

در مورد ارتباط بین سبک‌های رهبری چلادورای با انگیزش موفقیت و اجتناب از شکست بازیکنان تحقیقی یافت نشد و تحقیقات محدودی که در این زمینه انجام شده است، بیشتر بر روی انگیزش درونی ورزشکاران مورد بررسی قرار گرفته است. زردشتیان و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهشی بر روی بازیکنان لیگ برتر بسکتبال ایران؛ به این نتیجه رسیدند که سبک رهبری تحول‌گرای مربیان با انگیزش موفقیت بازیکنان، رابطه‌ی مثبت معنی‌داری دارد. نتایج تحقیق تورهان توروس^۳ (۲۰۱۰) در خصوص بررسی رابطه‌ی بین رفتار مربیگری آمرانه و انگیزه ورزشکاران نشان داد رابطه مثبت معناداری بین رفتار مربیگری آمرانه و افزایش انگیزه برای نزدیک شدن به موفقیت وجود دارد. هلمبیک و آموروس^۴ (۲۰۰۴) در بررسی اثرات ادراک ورزشکاران از رفتار مربیان بر انگیزش درونی بازیکنان به این نتیجه رسیدند که همه رفتارهای مربیان (به جز رفتار حمایت اجتماعی) با اجزاء اصلی انگیزش درونی ورزشکاران ارتباط معنی‌داری دارند، به علاوه سبک‌های رهبری دموکراتیک و آمرانه مربیان می‌تواند بر انگیزش ورزشکاران تأثیر مثبت و معنی‌داری داشته باشد. تحقیق استیوارت و میرز^۵ (۲۰۰۴) نشان داد زمانی که مربیان از سبک رهبری استبدادی و اقتدارگرا استفاده می‌کنند و در تصمیم‌گیری فقط به خود متکی هستند، باعث افزایش انگیزش اجتناب از شکست و کاهش موفقیت بازیکنان می‌

در استمرار تلاش و تمرین برای مسابقه سود می‌برد در حالی که افراد با انگیزش موفقیت پائین در شرایط رقابتی از عملکرد خود لذت نمی‌برند (ریو، ۱۹۸۷). به اعتقاد ویلیس^۱ (۱۹۸۲) انگیزش موفقیت، به تمایل فرد به موفقیت، پرهیز از شکست و تمایل به رقابت با معیارهای برتری اطلاق می‌شود، به علاوه او معتقد است ستارگان تیم‌های ورزشی از انگیزش موفقیت بالاتری نسبت به غیر ستارگان برخوردارند. هاراکیویز و تایور^۲ (۱۹۹۹) در تحقیقات خود نشان دادند ورزشکاری که دارای انگیزش موفقیت بالایی است، به رقابت به عنوان یک چالش می‌نگرد و از انجام فعالیت، بدون توجه به اینکه در رقابت برنده شود و یا ببازد، لذت زیادی می‌برد. گرایش به اجتناب از شکست، افراد را بر می‌انگیزد تا از خود در برابر از دست دادن عزت نفس، از دست دادن احترام اجتماعی و ترس از شرمندگی دفاع کنند. اتکینسون (۱۹۶۴-۱۹۵۷) انگیزش اجتناب از شکست را به صورت نیرویی در درون شخص در نظر گرفت که باعث می‌شود او از موقعیت‌های پیشرفت‌زا بگریزد یا در مورد آنها نگران و ناراحت باشد. ویلیس (۱۹۸۹-۱۹۸۲) مطرح کرد، که یک موقعیت پیشرفت‌زا، به طور همزمان موجب بروز انگیزش موفقیت و انگیزش اجتناب از شکست می‌شود. وقتی انگیزش موفقیت از انگیزش اجتناب از شکست بیشتر است، فرد برای امتحان کردن شایستگی خود در برابر معیار برتری، به تکلیف نزدیک می‌شود. افراد دارنده‌ی این ویژگی، افرادی با انگیزه‌ی موفقیت قوی به شمار می‌آیند که در موقعیت‌های مناسب، دست به انجام فعالیت‌های موفقیت‌آمیز می‌زنند؛ بر عکس وقتی انگیزش اجتناب از شکست بیشتر از انگیزش موفقیت است؛ بر ایند گرایش رفتار، یک ارزش منفی است و افرادی که چنین خصوصیتی دارند، افرادی با انگیزه موفقیت ضعیف شناخته می‌شوند که به انجام فعالیت‌های موفقیت‌آمیز تمایل ندارند (ریو، ۱۹۸۷). کراتی (۱۹۸۳) عنوان کرد که بازیکنانی که تمایل و گرایش به اجتناب از شکست دارند، سعی و تلاش کمتری را در

3. Toros
4. Hollebeak & Amorose
5. Stewart & Meyers

1. Willis
2. Harackiewicz & Tauer

روش شناسی

این تحقیق از نوع توصیفی همبستگی و به روش میدانی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق کلیه بازیکنان زن شرکت کننده در تیم های والیبال فعال خوزستان در سال ۱۳۹۱ به تعداد ۱۲ تیم با تعداد ۱۵۵ نفر (هر تیم حداقل ۱۲ نفر و حداکثر ۱۴ نفر) بود. به دلیل محدودیت جامعه آماری برای انتخاب نمونه از روش سرشماری استفاده گردید، در نهایت ۱۲۲ پرسشنامه قابل استفاده (معادل ۷۸٫۷۱ درصد) جمع آوری شد.

ابزار جمع آوری داده ها شامل پرسشنامه ی محقق ساخته ویژگی های فردی (سن، میزان تحصیلات، وضعیت تأهل، بازیکن اصلی و ذخیره و سابقه ی ورزشی در رشته والیبال)، پرسشنامه استاندارد ۴۰ سؤالی؛ مقیاس رهبری در ورزش چلادورای (۲) (۱۹۸۰) برای اندازه گیری ابعاد رفتار رهبری مربیان (آموزش و تمرین، آمرانه، دموکراتیک، حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت) با مقیاس پنج ارزشی لیکرت بود. به علاوه از پرسشنامه ی ۴۰ سؤالی استاندارد نگرش ورزشی ویلیس (۱۹۸۹) ۳ (۱۷ سؤال برای انگیزش موفقیت و ۱۱ سؤال برای انگیزش اجتناب از شکست) بر پایه مقیاس پنج درجه ای لیکرت استفاده شد. پایایی پرسشنامه از طریق آلفا کرونباخ برای پرسش نامه مقیاس رهبری ۰/۸۷ و برای پرسش نامه انگیزش موفقیت ۰/۷۳ و برای انگیزش اجتناب از شکست ۰/۷۶ محاسبه شد.

به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آماری توصیفی و آمار استنباطی (کولموگروف-اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه) استفاده شد. سطح معنی داری برای آزمون فرضیه های تحقیق $p \leq 0/05$ در نظر گرفته شد.

یافته ها

بررسی ویژگی های فردی آزمودنی ها در جدول ۱ نشان می دهد، میانگین سن آزمودنی ها ۲۵/۳۶ سال، و از نظر تاهل ۶۱/۶ درصد آزمودنی ها متأهل و حدود ۳۵/۲ درصد

شوند. کونروی و کاتسوز^۱ (۲۰۰۴) عنوان کردند، رابطه صمیمی و نزدیک بین مربی و ورزشکار باعث کاهش انگیزش اجتناب از شکست ورزشکار می گردد.

با توجه به اهمیت رقابت های حرفه ای، به خصوص در ورزش های تیمی که موفقیت در آن به عوامل مختلفی بستگی دارد و تنها داشتن بازیکنان نخبه و ماهر کافی نیست، می توان گفت عدم استفاده از سبک رهبری مناسب در مربیگری تیم های ورزشی و بی توجهی به انگیزش بازیکنان، می تواند منجر به عملکرد ضعیف تیم و نهایتاً شکست آن ها شود. لذا شناخت سبک هایی که بتواند در کاهش انگیزش اجتناب از شکست و افزایش انگیزش موفقیت مؤثر باشد از اهمیت ویژه ای برخوردار است و یک مربی باید علاوه بر به حد مطلوب رساندن اجرای فرد، به نیروها و فرایندهای درونی تاثیرگذار بر عملکرد گروهی آنان مانند تأثیر سبک رهبری مربی بر انگیزش بازیکن توجه داشته باشد. به علاوه، وجود نتایج متناقض در تحقیقات متعدد در مورد اولویت های سبک های رهبری مربیان و رابطه ی آن با انگیزش؛ و هم چنین علیرغم محبوبیت و موفقیت رشته ی والیبال در ایران، کمبود پژوهش های مربوط به رفتار مربیان تیم های والیبال زنان به خصوص در استان خوزستان، احساس می شود.

در این راستا تحقیق حاضر قصد دارد از طریق شناسایی سبک رهبری مربیان والیبال بانوان استان خوزستان و تاثیر آن بر انگیزش موفقیت و اجتناب از شکست بازیکنان، به توسعه و تقویت این رشته ورزشی مهم و محبوب کمک نماید. امید است یافته های این تحقیق برای مسئولین و برنامه ریزان در هیئت والیبال بانوان استان خوزستان کمک نماید تا بتوانند با توجه به شرایط و مقتضیات تیم های ورزشی خود سبک مربیگری مناسب را انتخاب و اعمال نمایند و در نهایت از طریق بهبود انگیزه ها و عملکرد ورزشکاران تیم های خود به توسعه ورزش قهرمانی زنان در استان خوزستان کمک نمایند.

2. leadership scale for sport (LSS)
3. sport attitude inventory (SAI)

1. Conry & Coatsworth

۶ تا ۱۰ سال (۵۰/۴ درصد) و کمترین درصد فراوانی مربوط به آزمودنی‌های با ۱۶ تا ۲۰ سال سابقه ورزشی (۸/۸ درصد) می‌باشد. به علاوه، ۸۲ نفر (۷۱/۲ درصد) بازیکن اصلی و ۳۲ نفر (۲۵/۶ درصد) بازیکن ذخیره بودند.

مجرد بودند. از نظر تحصیلات بیشترین فراوانی مربوط به بازیکنانی با مدرک تحصیلی کارشناسی با تعداد ۵۵ نفر (۴۴ درصد) و کمترین فراوانی مربوط به بازیکنانی با مدرک زیر دیپلم با تعداد ۱۲ نفر (۹/۶ درصد) می‌باشد. بیشترین درصد فراوانی مربوط به بازیکنانی با سابقه ورزشی

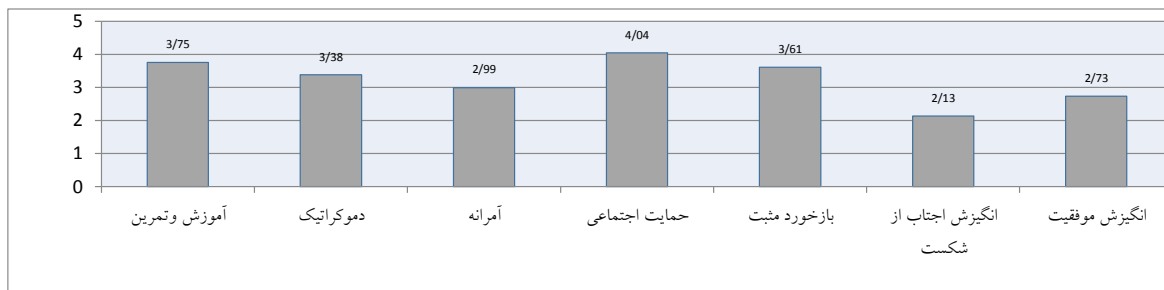
جدول ۱- توصیف ویژگی‌های فردی آزمودنی‌ها

درصد فراوانی		متغیرها
۶۱/۶	متأهل	وضعیت تأهل
۵۳/۲	مجرد	
۴۴	بالا ترین: کارشناسی	مدرک تحصیلی
۹/۶	کمترین: زیر دیپلم	
۵۰/۴	بیشترین: ۶ تا ۱۰ سال	سابقه ورزشی
۸/۸	کمترین: ۱۶ تا ۲۰ سال	
۷۱/۲	بازیکن اصلی	پست بازیکن
۲۵/۶	بازیکن ذخیره	

آمرانه با میانگین ۲/۹۳ کمترین رفتار مورد استفاده می‌باشند، به علاوه میانگین انگیزش موفقیت آزمودنی‌ها ۲/۷۳ و اجتناب از شکست آزمودنی‌ها ۲/۱۳ بود.

یافته‌های توصیفی در خصوص ابعاد رفتار رهبری مربیان در شکل ۱ نشان می‌دهد رفتار حمایت اجتماعی و آموزش و تمرین به ترتیب با میانگین ۴/۰۴ و ۳/۷۵ بیشترین و رفتار

شکل ۱- میانگین ابعاد رفتار رهبری مربیان و انگیزش موفقیت و اجتناب از شکست بازیکنان

با $(p=0/006, r=0/22)$ ، و بازخورد مثبت $(p=0/009, r=0/22)$ ، با انگیزش موفقیت ارتباط مثبت معنی داری وجود دارد. لیکن بین رفتار آمرانه $(p=0/004, r=-0/11)$ با انگیزش موفقیت ارتباط منفی معنی داری وجود داشت. در نهایت بین رفتار دموکراتیک با انگیزش موفقیت با توجه به سطح معنی داری، ارتباطی یافت نشد.

همان گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود با توجه به ضریب همبستگی پیرسون و سطح معنی داری $(r=0/25)$ و $(p=0/005)$ به طور کلی بین ابعاد رفتار رهبری مربیان و انگیزش موفقیت در بازیکنان رابطه مثبت معنی داری وجود دارد. همچنین با توجه به سطح معناداری به دست آمده برای ابعاد مختلف رفتار مربیان به ترتیب بین رفتار آموزش و تمرین $(p=0/03, r=0/19)$ ، حمایت اجتماعی $(p=0/24, r=0/24)$

بررسی ارتباط بین رفتار رهبری مریبان با انگیزش موفقیت و...

جدول ۲- نتایج همبستگی پیرسون در مورد رابطه بین ابعاد رفتار رهبری مریبان با انگیزش موفقیت بازیکنان

انگیزش موفقیت		ابعاد رفتار رهبری مریبان
سطح معنی داری	ضریب همبستگی پیرسون	
*.۰/۰۰۵	۰/۲۵	رفتار رهبری مریبان
*.۰/۰۰۳	۰/۱۹	آموزش و تمرین
*.۰/۰۰۶	۰/۲۴	حمایت اجتماعی
*.۰/۰۰۹	۰/۲۲	بازخورد مثبت
۰/۰۰۴	-۰/۱۱	آمرانه
*.۰/۰۶۰	-۰/۱۶	دموکراتیک

اجتماعی ($p=۰/۰۲۶$ ، $r=-۰/۲۲$)، و بازخورد مثبت ($p=۰/۰۱۸$)
معنی داری وجود دارد. لیکن بین رفتار آمرانه ($p=۰/۰۱۳$ ،
 $r=۰/۰۳۰$) با انگیزش اجتناب از شکست ارتباط مثبت
معنی داری وجود داشت. در نهایت بین رفتار دموکراتیک
با انگیزش موفقیت با توجه به سطح معنی داری، ارتباطی
یافت نشد.

همانطور که در جدول (۳) مشاهده می شود، با توجه به
ضریب همبستگی پیرسون و سطح معنی داری ($r=۰/۲۱$ و
 $p=۰/۰۰۱$) به طور کلی بین ابعاد رفتار رهبری مریبان و
انگیزش اجتناب از شکست در بازیکنان رابطه مثبت معنی
داری وجود دارد. همچنین با توجه به سطح معناداری به
دست آمده برای هر خرده مقیاس می توان گفت به ترتیب
بین رفتار آموزش و تمرین ($r=-۰/۲۱$ ، $p=۰/۰۰۵$)، حمایت

جدول ۳- نتایج همبستگی پیرسون در مورد رابطه بین ابعاد رفتار رهبری مریبان با انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان

انگیزش اجتناب از شکست		نام متغیر
سطح معنی داری	ضریب همبستگی پیرسون	
*.۰/۰۰۱	۰/۲۱	رفتار رهبری مریبان
*.۰/۰۰۵	-۰/۲۱	آموزش و تمرین
*.۰/۰۲۶	-۰/۲۳	حمایت اجتماعی
*.۰/۰۰۱	-۰/۱۸	بازخورد مثبت
*.۰/۰۳۰	۰/۱۳	آمرانه
*.۰/۲۵۱	۰/۱۹	دموکراتیک

معنی دار و با متغیر ملاک رابطه خطی دارد و
واجد شرایط پیش بینی میزان انگیزش موفقیت بازیکنان می
باشد

همانگونه که نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام به
گام در جداول ۴ و ۵ نشان میدهد از میان ابعاد مختلف رفتار
رهبری مریبان تنها رفتار حمایت اجتماعی ($t=2/82$) و

جدول ۴- نتایج کلی آزمون رگرسیون چندگانه بین ابعاد رفتار رهبری با انگیزش موفقیت بازیکنان به روش گام به گام

شاخص آماری متغیر	ضریب همبستگی چندگانه (R)	ضریب تعیین (R ²)	F	سطح معنی داری (P)
حمایت اجتماعی	۰/۲۶۵	۰/۰۶۲	۷/۹۶	۰/۰۰۶

جدول ۵- ضرایب رگرسیون چندگانه به روش گام به گام بین ابعاد رفتار رهبری با انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان

همبستگی		P	T	ضرایب غیر معیاری		منابع	
صفر مرتبه	سهمیه ای			Beta	Sd.Err		B
-	-	۰/۰۰۰۱	۰۶/۱۰	-	۲۳/۰	۲/۳۸	مقدار ثابت
۰/۲۶۵	۰/۲۶۵	۰/۰۰۰۶	۸۲/۲	-۰/۲۴	۰۶۳/۰	۰/۰۰۰۶	حمایت اجتماعی

همچنین نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام به گام در جداول ۶ و ۷ نشان می‌دهد از میان ابعاد مختلف رفتار رهبری مریبان تنها رفتار حمایت اجتماعی ($t=۲/۵۶$) و

معنی دار و با متغیر ملاک رابطه خطی دارد و واجد شرایط پیش بینی میزان انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان می باشد.

جدول ۶- نتایج کلی آزمون رگرسیون چندگانه بین ابعاد رفتار رهبری با انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان به روش گام به گام

شاخص آماری متغیر	ضریب همبستگی چندگانه (R)	ضریب تعیین (R2)	F	سطح معنی داری (P)
حمایت اجتماعی	۰/۲۲۶	۰/۰۳۲	۴/۲۸	۰/۰۰۱

جدول ۷- ضرایب رگرسیون چندگانه به روش گام به گام بین ابعاد رفتار رهبری با انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان

همبستگی		P	T	ضرایب غیر معیاری		منابع	
صفر مرتبه	سهمیه ای			Beta	Sd.Err		B
-	-	۰/۰۰۱	۰۶/۲۶	-	۱۰/۰	۲/۱۸	مقدار ثابت
۰/۲۴۳	۰/۲۴۳	۰/۰۰۱	۵۶/۲	-۰/۱۹	۰۵۲/۰	۰/۰۰۰۵	حمایت اجتماعی

یافته های تحقیق حاضر در مورد ابعاد رفتار رهبری مریبان نشان داد. به طور کلی بعد حمایت اجتماعی بیشترین مقدار میانگین را به خود اختصاص داد، در تائید این یافته می توان گفت از دیدگاه بازیکنان، مریبان تیم های باشگاهی بیشتر سعی در ایجاد روابط دوستانه و نزدیک با بازیکنان دارند در واقع بازیکنان به دنبال ایجاد جو گروهی مثبت و روابط گرم بین اعضای تیم و رفاه خود می باشند. این یافته با یافته های تحقیقات محدث (۱۳۸۹)، حسینی کشتان (۱۳۸۶)، یوسفی (۱۳۸۶)، فتحی (۱۳۸۴)، آلفریمن و همکاران (۲۰۰۵)، روناین (۲۰۰۴)، رنج ۱ (۲۰۰۲)، سرپا و همکاران (۱۹۹۹) ایچاس و کران ۲ (۱۹۹۳) و چلادورای و کارن (۱۹۸۳) مبنی

نتیجه گیری و بحث

رهبری فرایندی اساسی در هر سازمان یا گروه است. پیروزی یا شکست هر سازمان یا تیم ورزشی را به رهبری آن نسبت می دهیم. هنگامی که یک مؤسسه، یک دانشگاه، یا یک تیم ورزشی قرین موفقیت می گردد، اغلب مدیر یا مربی آن به کسب امتیاز نائل می آید (ریو، ۱۹۸۷). بسیاری از مریبان، رهبری ورزشی را خصصه ای ذاتی و به ودیعه نهاده شده در وجود فرد می دانند، ولی مریبگری چیزی جز تلفیق و ترکیب مهارت های پیچیده و کسب شده دیگر با هم نیست. رهبران زاده نمی شوند بلکه پرورش می یابند. مریبان به عنوان یکی از ارکان اساسی شکل گیری و پیشرفت هر تیمی مورد توجه بوده اند و از نقش مهم آنان در ایجاد انگیزش بازیکنان نمی توان چشم پوشی کرد.

1. Rang
2. Eichas & Krane

نژاد و همکاران (۱۳۸۹)، آموروس و هورن (۲۰۰۱)، هلمیک و آموروس (۲۰۰۴)، ایچاس و کران (۱۹۹۳) همخوانی داشت. در این خصوص لازم به ذکر است در بیشتر تحقیقاتی که به ارتباط مثبت بین رفتار های مربی و انگیزش ورزشکاران اشاره شده، انگیزش درونی ورزشکار مورد نظر بوده است و تنها به جنبه های مثبت انگیزش توجه شده است و در مورد ارتباط بین رفتارهای آموزش و تمرین، حمایت اجتماعی، بازخورد مثبت و آمرانه با انگیزش اجتناب از شکست به عنوان نیروی بازدارنده و منفی، پژوهشی صورت نگرفته است. به اعتقاد کراتی^۱ (۱۹۸۳) و ویلیس (۱۹۸۹)، انگیزش اجتناب از شکست در مقابل انگیزش موفقیت قرار دارد و افزایش یکی می تواند کاهش دیگری را به دنبال داشته باشد. بنابراین، هنگامی که یکی از سبک های رهبری مربیان باعث افزایش انگیزش موفقیت و یا انگیزش درونی ورزشکار می گردد، همزمان انگیزش اجتناب از شکست او را کاهش می دهد. از آنجایی که انگیزش درونی در واقع انگیزش برای پرداختن به یک فعالیت به سبب لذت از خود فعالیت است، همانند انگیزش موفقیت از درون شخص ریشه می گیرد و اساساً دارای رویکردی گرایشی در انجام فعالیت بوده و یکی از اجزای مهم نظریه ی اهداف پیشرفت (موفقیت) است.

یافته های تحقیق نشان داد بین رفتار حمایت اجتماعی با انگیزش موفقیت رابطه مثبت معنی داری و با انگیزش اجتناب از شکست رابطه منفی معنی داری وجود دارد که با یافته های تحقیق آموروس و هورن (۲۰۰۱) که به بررسی تأثیر رفتار مربیان بر تغییرات انگیزش درونی پرداخته بود، همخوانی نداشت. شاید علت این ناهمخوانی به دلیل تفاوت در جامعه ی آماری باشد. این یافته با تحقیق ویلانی و همکاران (۲۰۰۴) همخوانی داشت. نتایج نشان می دهد که افزایش ارتباطات صمیمی بین مربی و بازیکن می تواند

بر اولویت سبک حمایت اجتماعی همخوانی دارد. لیکن با یافته های رضانی نژاد و همکاران (۱۳۸۹) و حسینی کشتان و همکاران (۱۳۸۷)، صادق و همکاران (۲۰۱۱) و نظالدین و همکاران (۲۰۰۹) همخوانی ندارد، از دلایل احتمالی این عدم رابطه می توان به تفاوت در سطح مهارت و توانایی ورزشکاران اشاره کرد. مثلاً رضانی نژاد و همکاران (۱۳۸۹) و حسینی کشتان و همکاران (۱۳۸۹) در تحقیقات خود که بر روی بازیکنان لیگ برتر ایران انجام داده بودند، به این نتیجه رسیدند که رفتار آموزش و تمرین رفتار غالب در بین مربیان می باشد. در این راستا چلادورای نیز تاکید دارد ورزشکاران برجسته بیشتر نگران دانش و آگاهی مربی هستند، تا برقراری ارتباطات شخص، به هر حال با توجه به این که تحقیق حاضر در سطح تیم های استان و بر روی بازیکنان با مهارت کمتر انجام شده است، این ناهمخوانی را می توان توجیه نمود.

در ادامه نتایج نشان داد رفتار آمرانه، به طور کلی کمترین مقدار میانگین را دارد، به عبارت دیگر مربیان کمتر از رفتار آمرانه استفاده می کنند چون بازیکنان تیم های باشگاهی به برقراری رفتار های خشک و غیر قابل انعطاف مربیان تمایل ندارند. این نتایج با تحقیقات رضانی نژاد و همکاران (۱۳۸۹)، محرم زاده و همکاران (۱۳۸۹)، صادق (۱۳۸۶)، بروک گرت و همکاران (۲۰۰۷)، آموروس و هورن (۲۰۰۱) و یوسفی (۱۳۸۶) همخوان است. لیکن با نتایج تحقیقات رضانی نژاد و همکاران (۱۳۸۹)، حسینی کشتان و همکاران (۱۳۸۹)، خلیج و همکاران (۲۰۱۱) و رنج (۲۰۰۲) ناهمخوان بود. از دلایل ناهمخوانی می توان به اختلاف سطح مسابقات، جامعه های آماری و جنسیت آزمودنی ها اشاره کرد.

یافته های تحقیق نشان داد به طور کلی بین رفتارهای آموزش و تمرین، حمایت اجتماعی، بازخورد مثبت و آمرانه مربیان با انگیزش موفقیت و انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان رابطه معنی داری وجود دارد که با نتایج تحقیقات رضانی

1. Cratty

بازیکنان رابطه منفی معنی داری و با انگیزش اجتناب از شکست رابطه مثبت معنی داری وجود دارد که با پژوهش آموروس و هورن (۲۰۰۱)، همخوان و با تحقیقات هلمبیک و آموروس (۲۰۰۴) و تورهان توروس (۲۰۱۰) ناهمخوان بود. از دلایل ناهمخوانی می توان به متفاوت بودن جامعه ی آماری، جنس، تنوع رشته ورزشی و تجربه ی ورزشی ورزشکاران اشاره کرد. استفاده نابه جا از رفتار آمرانه، تصمیم گیری های مستقل و اعمال قدرت شخصی مربی تا حد بسیار زیادی سطوح انگیزش موفقیت بازیکنان را کاهش و انگیزش اجتناب از شکست را افزایش می دهد. در واقع چون در رفتار آمرانه، مربی خودش از ورزشکار جدا می سازد، بر قدرت خویش تأکید می کند، بازیکنان را در تصمیم گیریها و مسائل تیم دخالت نمی دهد و آنان باید به دستورات مربی گوش دهند و اجرا نمایند، این رفتار در محیط های ورزشی کارایی کافی ندارد و انگیزه ورزشکار برای رسیدن به موفقیت را کاهش می دهد.

در نهایت بین رفتار دموکراتیک با انگیزش موفقیت بازیکنان رابطه ای یافت نشد. به عبارت بهتر دخالت و ابراز نظر بازیکنان در موضوعات مختلف تأثیری در انگیزش موفقیت آنان نمی تواند داشته باشد، این یافته با نتیجه تحقیق کاظمی (۱۳۷۹) همخوان بود، لیکن با تحقیق هلمبیک و آموروس (۲۰۰۴) همخوانی نداشت. شاید علت ناهمخوانی بخاطر تفاوت در جامعه آماری، جنسیت و تفاوت های فرهنگی در کشورهای مختلف باشد.

نتایج آزمون رگرسیون چندگانه نشان داد از میان پنج بعد رفتار رهبری، تنها رفتار حمایت اجتماعی قابلیت پیش بینی کنندگی بیشتری برای انگیزش موفقیت و انگیزش اجتناب از شکست دارد؛ در این خصوص لازم به ذکر است اگرچه مقدار ضریب همبستگی پائین است، لیکن چون رابطه از نظر آماری معنادار شده است، پیش بینی امکان پذیر است، ولی به دلیل مقدار کم R2 است که تنها یک بعد از ابعاد

تمایلات درونی ورزشکار جهت رسیدن به موفقیت و دوری از شکست را بیشتر را افزایش دهد. شاید بتوان این گونه بیان کرد که ایجاد و حفظ انگیزش موفقیت و به دنبال آن کاهش انگیزه اجتناب از شکست در بازیکنان مستلزم وجود ارتباط نزدیک و صمیمی بین مربی و ورزشکار است. ارتباط مثبت معنی دار، بین رفتار بازخورد مثبت با انگیزش موفقیت و ارتباط منفی معنی دار بین این سبک با انگیزش اجتناب از شکست با یافته ی تحقیق هلمبیک و آموروس (۲۰۰۴)، مک کلند و همکارانش (۱۹۶۰)، بلک و ویس (۱۹۹۲) همخوانی دارد، بلک اشاره دارد ورزشکارانی که بازخورد بیشتری از مربی خود دریافت می کنند نسبت به سایر ورزشکاران از انگیزش درونی بالاتری برخوردار بودند. سرانجام مک کلند و همکارانش ۱۹۶۰ در تحقیقی در زمینه ارتباط بین انگیزش و سبک مربیگری به این نتیجه رسیدند که سبک مربیگری توأم با تشویق افراد و ارائه تجارب مثبت همراه با افزایش انگیزش است و شخص را به سوی مراحل تکامل در کسب فراکامیابی و دوری از شکست جهت می دهد (ریو، ۱۹۸۷).

یافته های مربوط به ارتباط مثبت معنی داری بین رفتار آموزش و تمرین و ارتباط منفی معنی دار با انگیزش موفقیت با نتایج تحقیق هلمبیک و آموروس (۲۰۰۴) که به بررسی اثرات ادراک ورزشکاران از رفتار مربیان بر انگیزش درونی بازیکنان پرداخت و آموروس و هورن (۲۰۰۱) همخوان بود. این نتایج نشان می دهد که مربی باید بتواند نیازهای ورزشکاران در زمینه تمرینات و آموزش تکنیک ها را شناخته و بر اساس امکانات محیطی و فرصت های رقابتی، بتواند این گونه نیازها را در جهت افزایش بازدهی فردی و گروهی بکار گیرد. در واقع ارضای نیازهای فردی در انجام تمرینات و مسابقات ورزشی می تواند زمینه مساعدی را برای گرایش به فعالیت ورزش و افزایش انگیزش به سوی موفقیت و به دنبال آن دوری از شکست را ایجاد نماید.

همچنین نتایج نشان داد بین رفتار آمرانه با انگیزش موفقیت

آموزش نقاط ضعف و قوت، و بهبود مهارت های بازیکنان اهتمام ورزند. در نهایت، لازم است از ایجاد فاصله و جدایی بین خود و بازیکنان پرهیز کنند و تصمیم گیری های مربوط به تعیین اهداف گروهی و روش دستیابی به آن را با مشارکت بازیکنان انجام دهند. این بدان معناست که در استفاده از رفتار آمرانه احتیاط بیشتری به خرج دهند، زیرا استفاده نابه جا از رفتار آمرانه تا حد بسیار زیادی سطوح انگیزش و عملکرد تیم را کاهش می دهد و روحیه و اتحاد موجود بین بازیکنان را از بین می برد. بنابراین یک رابطه گرم و مطمئن بین مربی و ورزشکار به مربی اجازه خواهد داد تا نفوذ و کنترل بیشتری بر ورزشکاران داشته باشد. رابطه موثر مربی با ورزشکارانش باعث برانگیختن نیروهای بالقوه، موجبات افزایش انگیزش در ورزشکاران، ارتقاء عملکرد ورزشکاران و در نهایت موفقیت تیمی می گردد. لازم به ذکر است همچنان که مربی به عنوان یک عامل مؤثر بر روی عملکرد تیم مد نظر است، ورزشکاران هم به عنوان یک عامل مؤثر بر روی درونداد برای مربی و به عنوان یک منبع اطلاعاتی مهم و مفید هستند، بنابراین با توجه به روحیه حساس بانوان و نیازهای عاطفی آنان به ویژه در شرایط حساس مسابقات، طبیعی است رفتار آمرانه کاربرد زیادی ندارد، در حالیکه مربیان می توانند با ارتقاء میزان حمایت و پشتیبانی بازیکنان، رفتارهای صادقانه و محبت آمیز با ورزشکاران و قدردانی به موقع و مناسب از آنها زمینه های ایجاد انگیزش موفقیت و عملکرد بهتر تیم را تداوم بخشند.

پنجگانه (حمایت اجتماعی) قابلیت پیش بینی را دارد. لذا می توان نتیجه گرفت هرچقدر مربی خود را بیشتر درگیر رفع نیازهای اجتماعی ورزشکاران چه به صورت فردی و چه گروهی کند، ضمن ایجاد انگیزش موفقیت و کاهش انگیزش اجتناب از شکست باعث می شود که بازیکن به رقابت به عنوان یک چالش بنگرد و از انجام فعالیت، بدون توجه به اینکه در رقابت برنده شود و یا ببازد، لذت زیادی برد.

در پایان با توجه به یافته های تحقیق میتوان نتیجه گرفت استفاده بیشتر مربیان از رفتار حمایت اجتماعی، آموزش و تمرین، بازخورد مثبت و استفاده کمتر رفتار آمرانه؛ بیشترین تأثیر را برای افزایش انگیزش موفقیت و کاهش انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان خواهد داشت. در واقع ایجاد و حفظ انگیزش موفقیت بازیکنان به نوع سبک رهبری مورد استفاده بازیکنان بستگی دارد و مربیان با توجه به شرایط و مقتضیات از رفتارهای مناسب استفاده نمایند. به طور کلی در رقابت های ورزشی، اجتناب از شکست در مقابل انگیزش موفقیت و سعی و تلاش برای دستیابی به پیروزی قرار می گیرد. این مسأله برای مربیان و بازیکنان اهمیت جدی دارد در واقع مربیان می توانند با برقراری رابطه دوستانه با بازیکنان، بررسی مشکلات بازیکنان، همچنین حل و فصل اختلافات بین اعضای تیم، در صدد حفظ و افزایش انگیزش موفقیت و به دنبال آن کاهش انگیزش اجتناب از شکست و عملکرد بهتر تیم ها برآیند؛ ضمن اینکه مربیان با راهنمایی های تکنیکی و تاکتیکی در هنگام رقابت و تمرین، بر

منابع

- حسینی کشتان، میثاق (۱۳۸۶). "ارتباط بین سبک رهبری مربیان و انسجام تیمی تیم های فوتبال لیگ برتر ایران". پایان نامه ی کارشناسی ارشد. رشته ی تربیت بدنی و علوم ورزشی. دانشگاه گیلان.
- حسینی کشتان، میثاق و همکاران (۱۳۸۹). "تأثیر پویایی گروه و سبک رهبری مربیان بر عملکرد تیمی باشگاه های والیبال برتر ایران". نشریه ی پژوهش در علوم ورزشی شماره ی ۲۷. صص ۱۹۰-۱۲۶.
- رضائی نژاد، رحیم و همکاران (۱۳۸۹). " رابطه ی سبک های مربیگری با انسجام گروهی و موفقیت تیم های والیبال دانشجویان دختر دانشگاه های آزاد اسلامی". نشریه حرکت (مدیریت ورزشی). شماره ی ۶. صص ۴۶-۲۹.
- ریو، جان مارشال. (۱۹۸۷). انگیزش و هیجان. ترجمه سید یحیی محمدی (۱۳۸۳). چاپ تهران
- زردشتیان، شیرین، تندنویس، فریدون، هادوی، فریده، خبیری، محمد (۱۳۸۸). "ارتباط بین سبک رهبری تحولگرا و عملکرد مربیان با انگیزش اجتناب از شسکت بازیکنان لیگ برتر بسکتبال ایران". نشریه علوم حرکتی و ورزش: شماره ۱۳، صص ۱۲۵-۱۱۱
- صادق، سارا (۱۳۸۷). "تعیین ارتباط سبک رهبری مربیان با انسجام گروهی بازیکنان تیم های موفق و ناموفق بسکتبال لیگ برتر بانوان ایران". پایان نامه ی کارشناسی ارشد، رشته ی تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران.
- فتحی، مهرداد و همکاران (۱۳۸۴). "ارتباط بین سبک رهبری مربیان تیم های ملی کشتی جهان، با میزان نگرش به موفقیت آنان". نشریه ی علوم حرکتی و ورزش. جلد اول. شماره ی ۵. صص ۱۱۶-۱۰.
- کاظمی، آرزو (۱۳۷۹). "ارتباط بین سبک های رهبری مربیان تیم های بسکتبال بانوان باشگاه های تهران با میزان انگیزش پیشرفت در بازیکنان"، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- محدث، فاطمه، رضائی نژاد، رحیم، خبیری، محمد، کاظم نژاد، انوشیروان (۱۳۸۹). " بررسی روابط تعاملی سبک رهبری مربیان، انسجام تیمی و ضایع مندی ورزشکاران". دومین همایش ملی تخصصی ورزشی: صص ۲۰۰-۱۹۹.
- محرم زاده، مهرداد و همکاران (۱۳۸۹). " رابطه ی سبک رهبری مربیان و انسجام گروهی تیم های حاضر در دهمین المپیاد ورزشی دانشجویان پسر کشور". دومین همایش ملی تخصصی مدیریت ورزشی. مقالات پوستر. صص ۹۴-۹۲.
- یوسفی پاسکه، مریم (۱۳۸۶). "ارتباط سبک های رهبری مربیان با جو انگیزشی در تیم های ورزشی بانوان" پایان نامه ی کارشناسی ارشد. رشته ی تربیت بدنی و علوم ورزشی. دانشگاه شمال.
- Alfermann, Dorothee, Lee, Martin, J., Wurth, Sabine, (2005). " Perceived Leadership behavior and motivationael climate as antecedent of adolescent athletes skill development, Athletic insight" , Journal of Sport Psychology.
- Amorose, A. J., & Butcher, D. A. (2006). Autonomy-supportive coaching and self-determined and college motivation in high school athletes: A test of self- determination theory. Psychology of Sport and Exercise, 8, 654-670.
- Amorose, Antony J., Horn T.S., (2001), Pre- to Post-Season Changes in the Intinic Motivation of First Year Collage Athletes; Relationship With Coaching Behavior and Scholarship Status, Journal of Applied Sport Psychology, Vol, 13, PP. 355-373.
- Black, S. Jill, Weiss, MR., (1992), The relationship among peceived coaching behavior, perceptions of ability, and motivation in competitive age- group swihower, journal of Sport & Exercise Psychology, Vol, 14, Iss, 3, PP. 309-325.
- Chelladurai, P. (1984). Discrepancy between preference and perception of Leadreship behavior and satisfaction of athletes in varying sports". Journal of Sport Psychology, 6, 27-41
- Chelladurai, P.& Saleh, S.D.,(1980). Dimensions of Leader Behavior in Sport. Development of Leadership Scale. Journal of Sport Psychology,5 ,371-380.
- Chelladurai, p., Carron, A.v.,(1983). "Athletic Maturity and Preferred Leadership". Journal of Sport Psychology 2, 34-53.
- Chelladurai, P.,(1990). Leadership in Sports". A Review . Journal of Sport and Exercise Psychology. 21, 328-354

- Conry, D.E., Coatsworth, J.D., & Fifer, A.M. (2004). Testing dynamic relations between perceived competence and fear of failure in young athletes. *European Review of Applied Psychology*, 55, 99-110.
- Cratty, B.J.(1983). *Psychology in contemporary sport. Guideline for coaches and athletes*. Englewood, NJ. Prentice-Hall, Inc.
- Eichas, T.M., Krane, V. (1993). Relationship among Perceived Leadership Style, Member Satisfaction, and Team Cohesion in High School Basketball Players, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 64,243.
- Gillberston, D.W.(2000). Transformational Leadership Australasian in sport organizations. *New Zealand Innovation and Competitiveness Project Victoria University of Wellinto*
- Hollebeak, Jill, Amorose, Anthony J., (2004), Perceived Coaching Behaviors and Cillge Athletes Intrinsic Motivation, A Test of Self-Detrmination Theory, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, vol. 75. Iss.
- Hsein, C. , & Richard, C. (2002). Transformational Leadership and Orgnazational effectiveness in recreational sport/ fitness programs. *The sport jurnal*, 5,20.
- Khalaj, G ,Khabiri, M., Sajjadi, N,(2011). The relationship between coaches leadership styles & player satisfaction in women skate championship. *Science Direct, Procedia Social and Behavioral Sciences* 15 (2011) 3596–3601.
- Khalaj, G.,Khabiri, M., Sajjadi, N,(2011)."The relationship between coaches leadership styles & player satisfaction in women skate championship". *Science Direct, Procedia Social and Behavioral Sciences* 15 (2011) 3596–3601.
- Murry, N.P.(2006). The Differential Effect of Team cohesion and Leadership Behavior in High School Sports, *Indivddual Differences Research*, Vol 4, ISS 4,PP: 216-225.
- Nazarudin, Mohamad Nizam Bin Hj. Omar Fauzee, Mohd Sofian. Jamalis, Marjohan. Geok Soh Kim. Din, Anuar (2009). *Research Journal of International Studies : Issue 9*
- Rang, Catharine O., (2002). "The relationship between group cohesion and Leadership style and win/ loss record in collegiate soccer player" . Unpublished Thesis , San Diego State university, USA.
- Ronayne, L.S. (2004). Effects of Coaching Behaviors Team Dynamics: How Coaching Behaviors,Influence Team Cohesion and Collective Efficacy over the Course of a Season. *Master of Science in SportStudies. Physical Education, Health, and Sport Studies. Miami University.*
- Salivan, P.J., & Kent, A. (2003).Coaching efficacy as a predictor of leadership style in intercollegiate athletics. *Journal of Applied sport Psychology* , 15, 1-11.
- Serpa, S., Pataco, V., Santos, F., (199۹), leadership Pattern in Handball International Competition, *International Joral of Sport Psychology*, Vol, 22. PP,78-89.
- Stewart, C., & Meyers, M. (2004). Motivational traits of elite young soccer players. *Physical Educator*, winter 2004, 61, 40, ProQuest Education Journals. Pq. 213.
- Tauer, J. M.& Harackiewicz, J. M.(1999). Winning is not everything Competitioon, achievement orientation, and intrinsic motivation.*Journal of Experimental Social Psychology*, 35, 209-238.
- Toros, T.(2010)." Examination of the Relationship Between Auticratic Coaching behaviors Perceived By Elite S portsmen and Their Motive to Approach Success". *World Applied Sciences Journal* 11(10); 1210-1215,.ISSN 1818-4952.
- Willis, J.D.(1982). Three scales to measure competition-related motives in sport. *Journal of Sport Ppsychology*, 1982, 4, 338-353.
- Willis, J.D., & Layan, B. (1989). A validation study of sport-related motive scales. *Journal of Applied Research in Coaching and Athletic*, 3, 299-307.

The Study of relationship between coaches' Leadership behaviors with success and avoid failure motivation in women players of volleyball teams

M. Karimi^{1*}, S. Heydarinejad², P. shafinia³, A.M. Norouzi⁴

(Received: 20 Gebruary 2014 Accepted: 13 July 2014)

Abstract

Coaching is a process in which the coaches influence on athletes, in order to take place their desired reaction. The purpose of this study was to investigate the relationship between leadership behaviors dimensions of choaches with success motivation, and motivation to avoid failure of women players of volleyball teams in Khuzestan Province. This research was a descriptive correlational survey method. The population study, were 122 women's volleyball team in Khuzestan in 1391 who were considered as examples by using census method. The data was collected by Chelladurai' (1980) questionnaire on the leadership sport scale with validity and reliability 0/75 and 0/87 and Willis' (1989) fitness attitudes questionnaire with validity and reliability 0/57 and 0/73. Data analysis, is carried out by descriptive and inferential statistics (the Pearson's Correlation Coefficient and Multiple Regression Analysis) in $p \leq 0/05$. The results showed that coaches used to apply social support behaviors most and least authoritarian behavior. Similarly, there was a significant positive correlation between behavior training, social support and positive feedback with motivation success, and a significant negative correlation with players' motivation to avoid failure. Multiple logistic regression analysis showed that the behavior of social support, motivation, success, and avoid failure can be predicated. Therefore, the present findings suggest that coaches use the social support behaviors in order to provide the main motivation and the better functions.

Keywords

Coaches's leadership behaviors, players of volleyball, success motivation, and motivation to avoid failure.

-
1. M.A in Sport Management, Shahid Chamran University of Ahvaz.
 2. Associate Professor, Sport Management. Shahid Chamran University of Ahvaz
 3. Associate Professor , Sport Psychology. Shahid Chamran University of Ahvaz
 4. M.A in Sport Management, Shahid Chamran University of Ahvaz

Email: karimi_7896@yahoo.com